

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem A., zastoupený advokátem Mgr. Martinem Zikmundem se sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě ze dne 12.11.2010 proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, ze dne 2.11.2010 č.j.: X o mimořádnou okamžitou pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 2.11.2010 č.j.: X a jemu předcházející rozhodnutí Městského úřadu Aš, odbor sociálních věcí a zdravotnictví, č.j.: X ze dne 20.9.2010 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Martinu Zikmundovi se p ř i z n á v á odměna ve výši 2.880,-Kč, která mu bude vyplacena ve lhůtě do 1 měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí z účtu Krajského soudu v Plzni na účet vedený u Komerční banky, a.s., č. účtu: X, VS 011121.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že zákonem č. 366/2011 Sb. byl změněn i zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen **zákon**), proto s účinností od 1.1.2012 je žalovaným **Ministerstvo práce a sociálních věcí** se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, na něhož přešla působnost krajských úřadů, a nikoli Krajský úřad Karlovarského kraje, který byl

odvolacím orgánem do 31.12.2011 (§ 77 odst. 1), jehož rozhodnutí ze dne 2.11.2010 bylo žalobou napadeno.

*Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí správního orgánu Krajského úřadu Karlovarského kraje (dále jen **KÚ**) ze dne 2.11.2010, jímž bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., **správní řád**, rozhodnutí Městského úřadu Aš, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen **MěÚ**), č.j.: X vydané dne 20.9.2010 *o nepřiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje* změněno v části odůvodnění rozhodnutí a z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že bylo nedostatečné odůvodnění rozhodnutí vydané dne 20.9.2010, neboť by z něho mělo být zřejmé, že na úhradu odůvodněných nákladů na bydlení dle zákona o pomoci v hmotné nouzi je určena především dávka pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení; dále bylo uvedeno kromě popsaného průběhu řízení, která slova a za jaká se mění i to, že odvolací orgán nezjistil pochybení MěÚ při aplikaci hmotně právních předpisů a nedostatečné odůvodnění rozhodnutí MěÚ napravil.*

V žalobě zdůraznil žalobce svoji diskriminaci, neboť rozhodnutí jde proti správnímu řádu, nedodrжуje právní rámec a odepírá mu základní práva, odvolací správní orgán (tj. KÚ) se nezabýval jeho námitkami; označil tři žalobní body, z nichž je dle něho patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, přičemž žádost o mimořádnou okamžitou pomoc začal podávat, protože už od šestého měsíce roku 2010 mu nebylo vyhověno ohledně doplatku na bydlení.

Žalovaný se po doručení žaloby vyjádřil dne 17.12.2010 k jednotlivým žalobním bodům, které neshledal důvodnými a závěrem navrhl zamítnutí žaloby, když mimo jiné uvedl, že přiznání příspěvku na bydlení automaticky nezakládá získání nároku na doplatek na bydlení, přičemž vycházel ze zjištění, že příjmy a celková sociální situace umožňovala, aby si žalobce částku odpovídající doplatku na bydlení hradil z vlastních zdrojů, neboť mu byla dne 15.7.2010 vyplacena podpora v nezaměstnanosti za měsíce leden až červen 2010 v celkové částce X,- Kč.

Žalobce i žalovaný souhlasili s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání.

*Následně usnesením ze dne 8.6.2011 byl odmítnut návrh, tj. žaloba ze dne 12.11.2010, jelikož tehdy rozhodující samosoudkyně JUDr. Olga Charvátová neshledala žalobní body uvedené v článku IV. žaloby pod body 1-3 jako odpovídající požadavku žalobních bodů např. ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) 2 Azs 92/2005-58, aniž by předtím vyzvala žalobce usnesením ve smyslu § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), k odstranění vad podání, tj. žaloby, i když v době jejího podání ještě neuplynula lhůta pro podání žaloby (*žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci doručeno - § 72 odst. 1 s.ř.s.*) a tedy i k odstranění jejích vad (*např. neuvedení žádného či uvedení nejasného žalobního bodu*).*

Poté byl žalobci k jeho žádosti usnesením ze dne 14.7.2011 ustanoven zástupcem pro podání kasační stížnosti a řízení o ni advokát Mgr. Martin Zikmund se sídlem Šafaříkovy sady 5, 301 00 Plzeň, který dne 25.7.2011 kasační stížnost podal s tím, že krajský soud

nepostupoval správně, pokud vycházel z rozhodnutí NSS sp. zn. 2 Azs 92/2005-58, neboť tento judikát obsahově na danou věc nedopadá, resp. se v této věci jedná o případ, kde jsou zcela jasným a srozumitelným způsobem žalobní body vymezeny, a je zřejmé, že žalobce v čl. IV. vytýká rozhodnutí správního orgánu nesprávné právní posouzení věci, závažná procesní pochybení a faktickou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, byť toto není výslovně v žalobě uvedeno. Tyto skutečnosti jednoznačně z žaloby vyplývají a jejím odmítnutí de facto došlo k porušení práva na spravedlivý proces, proto žalobce navrhl, aby napadené usnesení NSS zrušil a věc vrátil Krajskému soudu v Plzni k dalšímu řízení.

Rozsudkem č.j. 3 Ads 133/2011-68 ze dne 26.1.2012 zrušil NSS usnesení zdejšího soudu ze dne 8.6.2011 č.j. 17 A 64/2010-24 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení a zároveň zástupci žalobce Mgr. M. Zikmundovi přiznal odměnu za zastupování ve výši 1.920,- Kč. V odůvodnění rozsudku NSS vyjádřil nesouhlas s hodnocením krajského soudu, že podání žalobce vykazuje takové vady, pro které nebylo možno v řízení pokračovat, protože neobsahuje ani jediný žalobní bod, a tento nedostatek je neodstranitelný. Žalobcovu podání nebylo zcela perfektní, ale netrpí takovými vadami, pro které by nebylo možno v řízení pokračovat. Podání žalobce bylo žalobou, která byť formulačně neobratně, a nutno přiznat, že i do jisté míry ne zcela srozumitelně, žalobní body obsahovala. Krajský soud měl dospět k závěru, že je třeba stěžovatele vyzvat k odstranění nedostatků žaloby a jejímu doplnění. Vady žaloby jsou přitom odstranitelné postupem podle § 37 odst. 5 s.ř.s., kdy ne zcela srozumitelné formulace žalobních bodů nelze považovat za neodstranitelný nedostatek podání, a žalobce měl být k odstranění vad žaloby v daném případě vyzván.

V důsledku změny rozvrhu práce zdejšího soudu od 1.7.2011 byla tato věc po vrácení na základě citovaného rozsudku NSS přidělena k rozhodnutí JUDr. Aleně Hocké.

Po doručení spisu zdejšímu soudu dne 7.3.2012 k výzvě soudu žalobce doplnil dne 28.3.2012 podanou žalobu ze dne 12.11.2010 a upřesnil, že rozhodnutí žalovaného i MěÚ jsou fakticky nepřezkoumatelná, protože nemají dostatečnou oporu v důkazech ve správním spise. Veškeré prezentované úvahy KÚ tedy nemají podporu v provedených důkazech. Správní spis obsahuje pouze neucelené informace, tudíž nevycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci a jsou navíc nepřesvědčivé, neboť postrádají dostatečné a srozumitelné odůvodnění. Rozhodující správní orgány nezjistily přesně a úplně skutečný stav věci a neopatřily si všechny potřebné doklady a důkazy pro své rozhodnutí, přičemž nebyly vázány návrhy žalobce. Zejména se pak správní orgány dostatečným způsobem nezabývaly tím, jaké veškeré dávky v hmotné nouzi byly žalobci přiznány a jaké dávky mu byly naopak odepřeny a kdy se tak stalo. Pokud bylo vycházeno z programu OKnouze, žalobci není známo, jaké veškeré zjištění byly z tohoto programu vyvozeny. KÚ se náležitě nezabýval všemi argumenty žalobce, přičemž neuvedl, proč postupoval právě takovýmto způsobem. Byl nesprávně aplikován § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a i z tohoto důvodu je tedy napadené rozhodnutí vadné. Dle žalobce je vadný a nezákonný samotný výrok daného rozhodnutí. Rovněž bylo poukázáno na to, že MěÚ (i žalovaný) vycházel z toho, že příjem žalobce činil v měsíci červenci 2010 částku ve výši X,- Kč, kterou v uvedeném měsíci sice obdržel, nicméně se jednalo o podporu v nezaměstnanosti, která byla opožděně vyplacena za měsíce leden až červen roku 2010. Fakticky tedy činil příjem žalobce v měsíci červnu částku pouze ve výši 2.590,- Kč (nikoliv X,- Kč). Není pak významné, že částka ve výši X,- Kč byla

žalobci vyplacena až v měsíci červenci roku 2010, neboť významným zůstává pouze to, v jakém období byly jednotlivé složky dané částky splatné a kdy měly být skutečně vyplaceny.

Žalovaný v doplňujícím vyjádření ze dne 10.4.2012 s odkazem na jejich podání ze dne 17.12.2010 navrhl žalobu v plném rozsahu zamítnout z důvodu věcné neopodstatněnosti a dále mimo jiné uvedl, že doplňující podání žalobce (ze dne 27.3.2012) je formulováno zcela obecně, když faktická nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí je shledána v použití neucelených informací, přičemž není zcela zřejmé, v jakých konkrétních skutečnostech je neucelenost – nepřezkoumatelnost spatřována.

Zástupce žalobce podáním ze dne 23.4.2012 požadoval odměnu za zastupování v celkové výši 2.160,-Kč za 3 úkony právní služby a 3 režijní paušály společně s 20% DPH.

*Ze správního spisu zaslaného KÚ soud zjistil, že s ohledem na jeho obsah nelze než konstatovat, že nesplňuje náležitosti § 17 odst. 1 správního řádu, když neobsahuje žádné podklady pro vydání rozhodnutí stanovené zejména v § 50 odst. 1 správního řádu, tudíž je nepochopitelné, jak mohly správní orgány ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu hodnotit podklady, zejména důkazy, podle své úvahy a přitom pečlivě přihlídnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ve spisu jsou totiž založeny pouze kopie níže uvedených písemností (*originál spisové dokumentace si dle žalovaného vyžádal u MěÚ zdejší soud ke sp.zn. 17A 70/2010*):*

- * žádost žalobce o předmětnou dávku ze dne 6.9.2010 (důvod jednorázového výdaje a jeho předpokládaná výše – doplatek na nájemné 937,-Kč);*
- * nájemní smlouva na pokoj č. 29 v domě K. A., ze dne 26.2.2010 na dobu určitou od 26.2.2010 do 25.2.2011, kdy úhrada za nájem byla dohodnuta částkou 3.800,-Kč měsíčně splatnou do 3. dne každého měsíce;*
- * doklad o zaplacení ubytování žalobcem za měsíc srpen 2010 ve výši 3.800,-Kč;*
- * rozhodnutí MěÚ ze dne 20.9.2010 č.j.: X o nepřiznání dávky mimořádná okamžitá pomoc na úhradu nezbytného jednorázového výdaje žalobci (§ 2 odst. 5 písm. a) a § 66 zákona), s odůvodněním, že je veden od 19.1.2010 v evidenci úřadu práce s nárokem na podporu v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci, přičemž mu byla dne 15.7.2010 vyplacena podpora v nezaměstnanosti zpětně v celkové výši X,-Kč a příspěvek na živobytí mu byl od 1.7.2010 odejmut, proto ho nelze považovat za osobu v hmotné nouzi, neboť jeho příjmy a celková sociální situace jsou takové, že nezbytný jednorázový výdaj uvedený v žádosti lze uhradit z vlastních finančních prostředků;*
- * odvolání žalobce ze dne 22.9.2010, v němž zejména zdůraznil, že mu v rozhodnutí chybí zákonné odůvodnění, proč mu tato pomoc nemohla být poskytnuta, navíc mu bylo odpovězeno až za 3 týdny a v evidenci úřadu práce je od 18.1. a nikoli od 19.1.2010; potvrdil zpětné vyplacení podpory v nezaměstnanosti a dožadoval se zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 20.9.2010 a vrácení věci MěÚ;*
- * napadené rozhodnutí ze dne 2.11.2010 bylo vydáno po postoupení spisu MěÚ a právní moci nabylo dne 10.11.2010.*

Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem

územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 31 odst. 2 a 3 s.ř.s. ve věcech pomoci v hmotné nouzi *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

V této věci se podanou následně doplněnou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí KÚ z důvodů shora uvedených.

Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí KÚ, jakož i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ, jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a také, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá žádnou oporu ve správním spisu předloženém soudu v tomto řízení, což způsobuje vady řízení, proto byla žaloba shledána důvodnou. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, kterou zjišťuje soud ex offio, je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí, avšak v této věci byla žalobcem namítána a shledána důvodnou.

Výrok rozhodnutí KÚ není v souladu s obsahem § 90 odst. 1 písm. c) za středníkem a odst. 5 věta druhá správního řádu, ani v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, v němž jsou stanoveny náležitosti rozhodnutí, když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V rozhodnutí ze dne 2.11.2010 je pouze uvedeno, že se podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu mění rozhodnutí MěÚ vydané dne 20.9.2010 v části odůvodnění rozhodnutí, aniž by bylo přesně uvedeno, co konkrétně se mění a jak správně zní, a ani není uvedeno, že ve zbytku se předmětné rozhodnutí potvrzuje. Stručně shrnuto, ve výrokové části má být uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno i označení účastníků; v odůvodnění mají být uvedeny důvody výroku/ů rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy, jímž se správní orgán řídil, jakož i vypořádání se s návrhy a námitkami účastníků. V této věci tomu tak plně nebylo, jak je zcela zřejmé ze shora uvedeného. Ve správním spisu nejsou založeny nezbytné podklady pro vydání

rozhodnutí, když ani z žádného dokladu nevyplývá, kdy a na základě jakých rozhodných skutečností byla žalobci vyplacena částka X,-Kč uvedená jako příjem žalobce v červenci 2010. I když žalobce při podání žádosti o předmětnou dávku dal výslovný souhlas s tím, aby státní orgány sdělily příslušnému úřadu rozhodujícímu o dávce výši příjmu, údaje o trvalém bydlišti a další údaje, ale tento souhlas se nevztahuje např. na účet žalobce vedený u příslušné banky, proto bylo třeba ověřit, zda a kterého dne byla žalobci předmětná podpora v nezaměstnanosti skutečně vyplacena či připsána na jeho účet (rozhodující není datum rozhodnutí o přiznání podpory, ale datum, od něhož mohl žalobce s příslušnou částkou nakládat). Rozhodnutí KÚ ani MěÚ neobsahuje rozhodné skutečnosti, tedy z čeho a kdy bylo zjištěno vyplacení předmětné částky žalobci a také není uveden důvod započtení částky X,-Kč pouze do příjmu žalobce v měsíci červenci 2010 a nikoli rozpočtení částek na jednotlivé měsíce (leden až červen), za které podpora v nezaměstnanosti byla přiznána a vyplacena. Plně se také KÚ nevypořádal s odvolací námitkou žalobce o této zpětně vyplacené podpoře v nezaměstnanosti v měsíci červenci 2010, která dle něho měla být rozpočtena na jednotlivé měsíce leden až červen 2010, čímž by splnil dle jeho názoru zákonnou podmínku na pomoc v hmotné nouzi.

V této věci soud nepřehlédl ani další pochybení žalovaného, který místo toho, aby zrušil odvoláním napadené rozhodnutí MěÚ ze dne 13.12.2010 neobsahující žádné konkrétní důvody, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno; sice bylo uvedeno, že dne 15.7.2010 byla žalobci vyplacena podpora v nezaměstnanosti v celkové výši 28.008,-Kč, ale vůbec není patrné, kde tuto skutečnost zjistil MěÚ, vydal KÚ rozhodnutí, které je také nepřezkoumatelné. Soud opakovaně připomíná, že podklady pro vydání rozhodnutí musí být založeny ve správním spisu, či založeny alespoň úřední záznamy, z nichž bude zjištělné, kdy, kým a odkud byly předmětné údaje či skutečnosti získány, byť se třeba jedná o skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti.

Rozhodnutí správních orgánů v této věci nejsou tudíž plně v souladu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu, tudíž jsou fakticky nepřezkoumatelná, jak ostatně uvedl i zástupce žalobce v doplnění žaloby dne 27.3.2012, s jehož výtkami se soud v podstatě ztotožňuje.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti *soud vyhověl žalobě a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 1.11.2001 i jemu předcházející rozhodnutí MěÚ ze dne 20.9.2010 zrušil pro zjištěné vady řízení* (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 s.r.s.) a *věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení* (§ 78 odst. 4 s.r.s.), jak vyplývá z výroku I. rozsudku, protože rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost a skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá ve spisu oporu a vyžaduje zásadní doplnění. Žalobní body uplatněné žalobcem ohledně nepřezkoumatelnosti i nedostatku podkladů pro rozhodnutí o dávce byly shledány důvodnými. I kdyby žalobce nepřezkoumatelnost nenamítal, je soud povinen ji zjišťovat ex offio, neboť je pojmově spjata se soudním přezkumem takového rozhodnutí. V dalším řízení se správní orgán bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.r.s.

Příslušný správní orgán v této věci nejprve zjistí a zajistí všechny nezbytné podklady (např. lze využít i skutečnosti známé z úřední činnosti, ale musí být ve správním spisu uvedeny) pro vydání nového rozhodnutí a teprve až poté bude vydáno nové rozhodnutí, které

bude v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě i zákona o hmotné nouzi. Dle názoru soudu je však v případě žádosti o shora uvedenou dávku s ohledem na procesní ekonomiku *vhodné nejprve vyhodnotit, zda vůbec lze dávku na požadované přiznat a teprve poté zjišťovat, zda je žadatel osobou v hmotné nouzi či nikoliv, než postupovat opačně.*

O nákladech celého řízení, tedy i o řízení o kasační stížnosti, bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který měl ve věci úspěch, náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto bylo rozhodnuto, jak uvedeno ve výroku II. rozsudku.

*Žalobci byl pro sepsání kasační stížnosti a řízení o ní ustanoven usnesením ze dne 14.7.2011 zástupcem advokát Mgr. Martin Zikmund; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s.ř.s.). Ustanovenému zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování v řízení po zrušení rozhodnutí zdejšího soudu ve výši 2.880,-Kč v souladu s jím předloženým vyúčtováním ze dne 23.4.2012 ohledně počtu úkonů – za 3 úkony právní služby částka 3 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby, a 3 x 300,-Kč na úhradu hotových výdajů, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, a dále částka 480,-Kč, tj. DPH, ve výši 20%, neboť ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (u zdejšího soudu vedeno pod Spr.č. 1239/2007), tedy celkem 2.880,-Kč. Předmětná částka bude vyplacena Mgr. M. Zikmundovi z účtu zdejšího soudu na jím uvedený účet ve stanovené lhůtě (*výrok III. rozsudku*), kterou soud považuje za přiměřenou.*

Poučení : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. června 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně

